

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 64) findes i tidenden sp. 1649).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fortsat drift af det skandinaviske undervisningshospital i Korea m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 55) findes i tidenden sp. 1360).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Under første behandling blev der af et par af de ærede medlemmer stillet spørgsmål til mig, som jeg ikke var i stand til at besvare på stående fod. Jeg lovede at vende tilbage til spørgsmålene ved anden behandling.

Det ærede medlem fru Nina Andersen ønskede at få lidt mere at vide om, hvorledes det provinsprojekt, som knytter sig til Koreahospitalet, var tænkt ført ud i livet. Jeg kan herom sige, at ifølge en af WHO, Verdenssundhedsorganisationen, udarbejdet plan er det tanken, at der i den pågældende

koreanske provins, som ligger 60-150 km syd for Seoul og har 2½ mill. indbyggere, skal ske en reorganisering og udbygning af sundhedsvæsenet gennem et bredt anlagt program omfattende såvel egentlig sygepleje som forebyggende virksomhed.

Udvælgelsen af en enkelt provins er begrundet med, at det lokale sundhedsvæsen er af fundamental betydning for udviklingen af det nationale sundhedsprogram. Projektet skal være et mønster for og forhåbentlig virke stimulerende på udviklingen af sundhedsvæsenet i Koreas øvrige provinser.

Planen bygger på et samarbejde mellem undervisningshospitalet, de koreanske myndigheder og forskellige internationale organisationer, derunder Verdenssundhedsorganisationen og UNICEF. Ifølge planen er det tanken, at man fra koreansk side, til dels ved hjælp af midler fra FNs genopbygningsorganisation for Korea, UNKRA, bl. a. skal istandsætte og udvide allerede bestående hospitaler, herunder et hospital i provinsens hovedstad. Dette hospital, der blev bygget under den japanske okkupation, er på 80-90 senge. Den skandinaviske bistand tænkes i samklang med virksomheden i Seoul naturligt at skulle foregå inden for sygehussektoren og agtes knyttet til hospitalet i hovedstaden. Bistanden vil fortrinsvis blive ydet i form af personale og medicin. Fra skandinavisk side finder man det betydningsfuldt at medvirke til denne udbygning af sygehusvirksomheden på et økonomisk beskedent, men dog forsvarligt niveau, hvorved man øger mulighederne for en effektiv udnyttelse af det på undervisningshospitalet uddannede koreanske medicinske personale, således at der sker en spredning af virksomheden fra Seoul. Dette har været de koreanske myndigheders ønske, ligesom det har vundet støtte under de skandinaviske sundhedsstyrelsers behandling af sagen. WHO skal ifølge projektet stille instruktører til rådighed til at overvåge gennemførelsen af programmet for provinsens forskellige sundhedscentre.

Det ærede medlem spurgte dernæst, hvorledes reduktionen af antallet af det udsendte personale havde fundet sted, og hvorledes den danske del af personalet havde været fordelt.

Jeg kan herom oplyse, at da hospitalet